

ЗВЕРНЕННЯ
вченої ради філологічного факультету
Львівського національного університету імені Івана Франка
до академічної спільноти й української громадськості
щодо проекту «Концепції мовної освіти в Україні»

Суспільно-політичні та законотворчі дії нинішньої української влади свідчать про те, що вона обрала антидержавницький шлях послідовного повернення України під політичний контроль і культурний вплив Російської Федерації як колишньої метрополії. Відверте сприяння гаранта Конституції лише одній конфесії – УПЦ МП; засилля російської відео-, аудіо- та книгопродукції; прагнення утвердити привілейований статус для російської мови через відповідні законопроекти; намагання відмінити дубляж фільмів українською мовою; цинічна наруга (призначення директором комуніста) над Інститутом національної пам'яті, з подальшою його ліквідацією; заперечення Голодомору 1932–1933 рр. як геноциду українського народу; ревізія пантеону українських національних героїв та вилучення цих постатей зі шкільних підручників – ось далеко неповний перелік антиукраїнських дій владних посадовців в останній період. Особливу увагу у процесі цього спланованого українофобського наступу, який синхронізовано із аналогічними діями російської влади, привернуто до нашої освіти.

У кінці минулого 2010 року новооб'єднане Міністерство освіти і науки, молоді та спорту зробило ще один крок на шляху до насильницької русифікації сучасної України, оприлюднивши для громадського обговорення на своєму сайті проект «Концепції мовної освіти в Україні». У цьому проекті запропоновано на урядовому рівні схвалити особливі механізми для насадження російської мови, визначивши її цілком безпідставно мовою міжнаціонального спілкування в Україні. Прийняття «Концепції мовної освіти в Україні» у поданому варіанті може призвести до фактичного послаблення ролі державної мови в культурному й освітньому просторі нашої країни, а згодом і до втрати державної незалежності.

Звертаємо увагу Президента України, який зобов'язаний забезпечити дотримання Конституції, що за чинними її нормами «держава забезпечує всебічний розвиток і функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя на всій території України» (стаття 10, пункт 2). Натомість, упродовж лише неповного року здійснено трагічні для утвердження державної мови кроки:

- вибір мови при складанні незалежного зовнішнього оцінювання (раніше тільки державною мовою);
- вибір мови навчання студентами-іноземцями (раніше тільки державною мовою);
- відміна державного іспиту з української мови за професійним спрямуванням у ВНЗ;
- скасування вступного до аспірантури та кандидатського іспиту з української мови (за професійним скеруванням);
- штучне намагання виокремити російську літературу з-поміж інших літератур народів світу і ввести її окремим навчальним предметом.

Вважаємо, що у цей відповідальний момент усі представники національної еліти та академічної спільноти повинні одностайно виступити на захист державного статусу української мови і не допустити офіційного узаконення брутальних русифікаторських стратегій Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України.

Голова вченої ради

Ярослав Гарасим

Секретар вченої ради

Святослав Пилипчук

17 січня 2011 року